

När avskaffades ondskan?

Efter andra världskriget växte en stark tro på människan fram. Nu hade västmakterna utrotat ondskan som var lika med Hitlers hjärna. Det var platsen för ondskan att bo på denna jord. Ingen hade som han kunnat tänka ut det onda så avancerat, men det är det sant. Historien har lärt oss, att när en människa får tillräckligt stor makt, börjar vederbörandes hjärna att puttra som en popcornmaskin som levererar djävulskap. Världen blir uppdelad på ”de som är för oss och de som är emot oss” med det egna egot som måttstock. Efter andra världskriget var alla så trötta att de avskaffade ondskan helt. Här i Sverige sågs den kristna tron tillhöra överklassen och vara en del av ondskan. Den och religiösa människor var att betraktade som att de levde i sagornas värld. Alla med förståndet kvar ansåg att ondskan var en fråga om brist på pengar och materiella resurser. En tanke som de knyckt från Karl Marx och så blev den nya tron lika med tro på pengarnas undergörande kraft. Med pengar ska vi bygga vårt land och om det saknas pengar så skaffar vi mer pengar. Så körde politikerna i gång och försäkrade alla att vi medborgare skulle få ett eget litet rött hus med flaggstång. De första decennierna gick bra, eftersom Sverige öst in pengar på sin export, men sedan ville polisen ha mer pengar, sedan skolan, vården, kulturen, försvaret, forskning och alla blev som ungarna i ett gökbo. Alla gapade efter mer och skrek högre när den ene fick och inte den andre. Nu blev det hål i budgeten och ondskan verkade krypa allt närmare eftersom det fanns hål att täppa till överallt. Hjulen fick snurra fortare för att få fram mer pengar. Men det gick inte utan hur det skulle gå till att få stopp på flödet visste bara oppositionen, som alltid har de rätta svaren på allting. Problemet var pengarna och inte själva tron på pengarnas makt, att det inte går att göra allting för pengar. Den insikten blev för svår och då blev den magasinerad i något arkiv för religiös mystik. Det sades att det var den enda verksamheten som inte kostar några pengar för att vara i skogen och djupandas är helt gratis. En sådan tro hamnar utanför och får sin egen mapp för den nuvarande tron handlar om pengarnas existens som varande det som definierar någon annans existens. Vad varan kostar är huvudsaken och om den är dyr så finns det ett märke på tröjan som gör ägaren synlig. Kostar tröjan lite så är inte märket lika synligt och inte heller ägaren. En människa som vill vara synlig kostar alltså på sig den dyra tröjan som är tillverkad i samma land som den billiga. Har vi pengar så har vi också trygghet. Det gäller även i sjukdomstider för sjukhuset har köpt in en maskin som behandlar sjukdomar och det finns personal som kan hantera maskinen. Patienten blir frisk i relation till hur bra maskinerna är. Vad som gör en människa frisk eller gör henne sjuk är en intressant diskussion, ”men den får vi ta en annan gång för nu är programtiden slut.” Så frågan om ondskan är inte löst, eller är den också arkiverad i någon mapp? Det verkar som att det viktiga är vår tilltro till överheten och att den löser frågan åt oss. Annars får vi stänga in oss i vår lägenhet och vänta på signaler om att vi trots allt kan gå ut för att köpa oss en liter mjölk. Så kört är det inte.

Per-Arne Bengtsson, präst